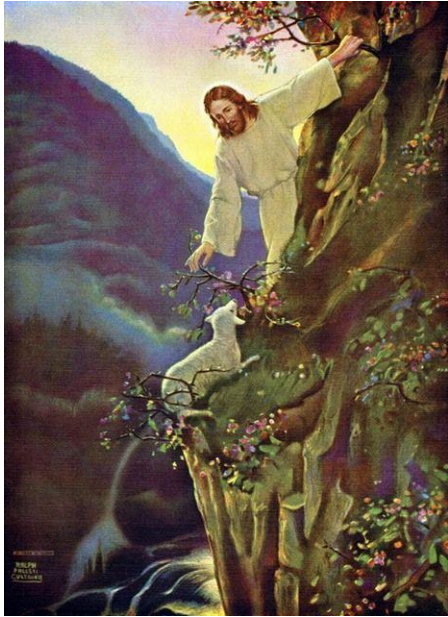

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus) drahý brat v Kristovi,

boli detičky, ktorým sa zjavovala Panna Mária. Aj dvaja malí svätí z Fatimy zomreli kvôli pandémie (španielska chrípka). Hyacinta Martová zomrela osamotená. Jej rodina i priatelia ju nemohli navštíviť, pretože pandémia spôsobila celosvetovo mnohé reštrikcie. Jediné, čo si pred smrťou priała, bola Eucharistia, avšak aj tú jej upreli. Táto situácia je nám akási povedomá, však? Ja dúfam, že ty máš pravidelný prístup k Eucharistii aj, keď nie všetci sa dostanú na sv. omšu. Pri rozhovore mi to potvrdil aj Pán biskup, takže máš veľkú milosť braček vo vyhnanstve. Teš sa a využívaj to, čo chce opica- diabol odstrániť. Foto: Lucia De Jesus (10 r.), František a Hyacinta Martovci (9 a 7r)

Píšem ti braček, aby si vedel, keď náhodou stretneš kresťana, ktorý nemôže hovoriť, lebo nevie dobre hovoriť (ako Mojžiš), alebo nič nepozná, ako môže Božie slovo šíriť ďalej. Poviem ti, že keď nič nevieme - je to dobré, lebo vtedy môže priamo cez nás hovoriť Duch svätý, tak ako je to vo sv. písme.

A to je služba vyraziť a hovoriť, svedčiť a privádzať stratené ovečky- Božie deti naspäť k Ockovi. Niektorí ľudia povedia „ja sa modlím, nejdem slúžiť“, ale služba bližným je modlitba na druhú. Pre lepšie pochopenie ukážem na príklade: $10^2 = 100 \Rightarrow$ desať na druhú je sto! Chápeš, braček? Cieľom je pomáhať druhým, preto prijímaš Krista, preto sa modlíš, aby si mohol vyraziť pracovať na Pánovej vinici, lebo na to sme tu, aby sme budovali Božie Kráľovstvo. A našou službou v Dismase je pomáhať chudobným, väzneným, utláčaným, títo ľudia sú pri tebe. Obzri sa braček zľava sprava a popros Ducha svätého, aby ti ukázal Krista v týchto ľuďoch a ako ich On miluje. Aj ja to spomínam, že prv som mal nenávisť k odsúdeným (celých 15r.) ako príslušník zboru, ale keď prišiel Ježiš do môjho života, tak som už len prosil, každý deň, aby som mal jeho oči, jeho zmýšľanie. A vieš, čo mi ukázal? Neukázal mi cestu krásnu priestrannú, kde ma budú všetci ľudia chváliť, ale ukázal mi cestu trnistú, kde ťa aj najbližší priatelia, či už v osobnom živote, alebo v práci začnú odsudzovať, že mi záleží na Božích deťoch zamknutých za gátom. Ale ja viem komu som uveril a kam ide táto cesta a aj viem, Kto je táto cesta. **Jn14,6** Ved' či

si nebol, ako hovoria ľudia „čierna ovca rodiny?“ A čo hovorí práve o takýchto ovciach Ježiš Kristus? „Čo myslíš? Keby mal niekto sto oviec a jedna z nich by zablúdila, nenechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nepôjde hľadať tú, čo zablúdila? A keď sa mu ju podarí nájsť, veru, hovorím vám: Bude mať z nej väčšiu radosť ako z tých deväťdesiatich deviatich, čo nezablúdili“ **Mt18,12-13**. Krása! Vidíš, že Ježiš sa ešte viac raduje z teba, keď sa vrátiš k Nemu ako z ostatných, čo nezablúdili, čo nespáchali to, čo ty. Braček, pochop to. Jemu na tebe záleží, Prečo by som ti inak písal, keby Mu na tebe nezáležalo? Ved' On nás posielal a bez neho nemôžeme nič robiť! **Jn15,5**.

Chcel by som poďakovať dievčatám do Sučian, ktoré mi poslali v liste rúško, čo mi ušili. Milo ma to prekvapilo a napadlo mi, že či by ste nechceli spraviť (teraz píšem všetkým, ktorí čítajú tento NL) poslať takéto rúško našim bratom a sestram vonku z Dismasu, ale také špeciálne a to, že v niektorom rohu by bolo vyšité ešte logo Dismasu. Také, čo máme aj na odznakoch, tričkách a pod.. Viem, že by sa Dismasáci vonku potešili, pedagógovia by s tým nemali mať problém. Foto: ušité rúško z väznice v Sučanoch. To logo DISMAS som tam pridal, aby ste si to vedeli predstaviť.

Ako viete z karty Dismas, ktorú ste dostali pred cca mesiacom v liste, tak máme aj projekt **Anjelská sv. omša**. Tento projekt sme zatiaľ v spol. Dismas uskutočnili 17 krát. Chceli by sme aj pokračovať. Spomínam to preto, lebo sme obdržali list, kde nás prosia o vykonanie tejto služby, napr. za zomrelých rodičov, alebo zdravie a Božie požehnanie pre deti, obrátenie manželky, manžela, za spol. Dismas, duše v očistci a pod.. Tento projekt by sme chceli umožniť každému členovi, ak o to požiadajú osobne, listom. Uvádzam aj návod, ako to správne vyplniť, aby neprišlo k nedorozumeniu. Ty to vyplň v prípade záujmu a pošli späť. A my všetko vybavíme.

.....tu odstrihnúť

.....
Tvoje meno a priezvisko

(obojsstranne vyplň)

Príspevok **Štefan Frivaldského**, ktorý bol pred 6 mesiacmi pustený na PP z Leopoldovskej väznice: „*Bol si vyslobodený z väzenia, z tmy, aby si hlásal a svedčil. Svedčiť môže len ten, kto má zážitok. Buďme svedkami a buďme horliví na dobro.*“ Toto boli slová, ktoré dnes zazneli na úvod sv. omše v TV LUX.

Aj preto Vám chlapi, bratia, zvlášť Vám do väznice posielam nasledovné svedectvo. Každý piatok o polnoci sa začíname modliť 24 hod. pobožnosť posvätného ruženca. Ako každý piatok sobotu, aj teraz 17. 4. 2020 som začínal, prvé dve hodiny potom hodina pauza od 3 - do 4 ráno opäť ďalšiu hodinu. Taký útlak, aký som mal tento piatok, počas prvých dvoch hodín som nemal nikdy. Aj deň bol pracovne náročný, (mimo iné chlapi, keď sa chce človek užiť aj keď Vás podporuje rodina po všetkých stránkach, aj tak je to náročné), bol som unavený, ale tento krát som mal naozaj obrovský problém zaspať. Napriek tomu si človek musí byť vedomý, že treba priniesť obeť, musím vydržať a nielen to, o to viac a horlivejšie sa modliť za nás všetkých, za tých ktorých úmysly predkladám Pánovi, ale aj za Vaše a naše rodiny. Sú v nich prosby a úmysly za viaceré obrátenia, za uzdravenie a celkovo spolu s vytrvalosťou a vernosťou Pánovi a službe-ku ktorej som bol aj prostredníctvom spoločenstva DISMAS povolany. Následné ráno do ktorého som sa zobudil a sobota, ktorú som prežil, bola tým ovocím, ktoré sa mi dostalo možno aj za to, že som vydržal, vytrápil sa. Ale robil som to s láskou k Pánovi a zo zodpovednosťou, ktorú mám aj voči Vám. Celý deň som trávil prácou, či na záhrade, či pracovne v tom v čom podnikám, tak ako sa darilo aj napriek tomu, že sú čiastočné obmedzenia, bolo úplne super a navyše aj keď bol víkend. O pol tretej mi zavola Michal- stotník, hovorili sme spolu o rôznych veciach aj o službe.

Päť min. pred 15 hodinou hovorím, že sa nám treba pomodliť Korunku Božieho Milosrdenstva a zvlášť dnes, v predvečer sviatku, nedeľa bola zasv. Božiemu Milosrdenstvu. Po tejto modlitbe mi napadlo, že sa ideme pozrieť do Rajeckej Lesnej. Je tam krásne prostredie, zastavíme sa aj na vodu pri prameni uzdravenia atď. V Rajeckej Lesnej frivalde- bol Slovenský betlehem z dôvodu korony zatvorený. Čo som však zostal prekvapený, dvere na BAZILIKE, boli otvorené dokorán. Vošiel som dnu, pred oltárom kľakátko-nesmelo som sa poobzeral, či som naozaj sám (otvorený kostol s monštranciami, ktoré boli ako unikáty, ktoré predstavovali históriu pútnického miesta - divné). Pokľakol som, a tak ako pred 3 mesiacmi spoločne so Š. Komracom, tak teraz opäť som sa modlil k Panne Márii a

prosila ju, aby nám všetkým vyprosila v nedeľu Božieho Milosrdenstva požehnanie a Milosrdenstvo u Boha Otca. Pri monštranciách sú umiestnené relikvie, aby ste videli na vlastné oči koho- (vid' foto). je to neuveriteľné- bl. Titus Zeman, Ján Pavol II. Sv. Fatimské deti a sv. matka Tereza. Tí, ktorých prosím o orodovanie aj v 24 hod pobožnosti a KDE??? v BAZILIKE Panny Márie vo Frivalde, tej, ktorej sme zasvätili spoločenstvo- Aleluja! Večer ešte od 19 hod do 21.00 som sa modli s niektorými z Vás, ktorý majú termín v tomto čase. Chlapi, opäť, nie na moju chválu toto píšem, ale NA CHVÁLU A SLAVU JEHO - menu Svätému.“ Brat Štefan

K tomu by som už len pridal také zhrnutie celého príspevku - a to hlavne v jednej veci. Ako ste si mohli všimnúť, tak hod. začína modlitbu na kolenách od **0:00 do 02:00** hod. (teda 2 hod. bez zastavenia) a potom po hodinovej prestávke od **03:00 do 04:00** hod. (1 hod.), počas dňa sa modlí v srdci pri práci o 15,00 hod. (15 min.) Korunku a večer od **19:00 do 21:00** hod (2 hod.). Keď to spočítam, je to **5 hodín 15 minút** minimálne. Chcem ti povedať, že to nie je o výkone, ale o zodpovednosti a obeť, ktorú prináša v tento sobotný čas, ako si zaumienil v srdci, keď ešte sedel v Leopoldovskej väznici. A ver mi, keď ti poviem, že vonku je veľmi málo času, človek je veľmi zaneprázdnený a preto všetko Štefan nachádza silu v Kristovi Ježišovi a neopustí ňu a nezastaví ho ani vek 60+ ani hlad, smäť, únava...ani opica- diabol (aj keď to skúša donekonečna). **(2Kor6,4-6 „vo veľkej trpezlivosti, v súženiach, v núdzi, v úzkostiach, pod ranami, vo väzeniach, v nepokojoch, v námahách, v bdení a v pôstoch; v čistote, v poznaní, v zhovievavosti, v добрote, v Duchu Svätom, v nepokrytekej láske“**, ďakujem Ockovi, že môžu Boží bojovníci vytrvať aj mimo väzníc.

.....
Úmysel svätej omše (tu napíšte svoj úmysel, za ktorý chcete obetovať svätú omšu. Napr.: za žijúcu a zosnulú rodinu

Rolníkovú , za moje detičky, za duše v očistci, obrátenie hriešnikov, za uzdravenie mojej mamičky, obrátenie Tatina, poprípade, čo je pre teba dôležité (samozrejme, nemôže to byť obetované za hriešnu vec).

Teraz by som ponúkol vysvetlenie, čo sa modlíme každú sobotu 24 hod. modlitbová reťaz od **exorcistu košickej Eparchie Matúšom Marcinom**, ktorý bol už aj viac krát so mnou vo väzniciach a pravidelne spomína vo svojich kázňach práve na vás: „Už samotný názov napovedá, že ide o duchovnú - modlitbovú reťaz. Na klasickej železnej reťazi sú jednotlivé ohnivé články, navzájom pospájané, jedno s druhým, aby spoločne vytvorili jednu reťaz, v jednom rade, v jednom šíku. Takto spoločne, usporiadané, môžu vytvoriť dlhú reťaz. Čím je viacej ohniviek, článkov, viacej očiek, tým je reťaz dlhšia... Čím sú ohnivé, očká hrubšie, tým je reťaz silnejšia. V duchovnej oblasti je to niečo podobné. Ježiš nám hovorí: „*Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.*“ **Mt 18, 20.** Žalmista nás povzbudzuje: **Žalm 106,32** „*V zhromaždeniach ľudu nech ho velebia...*“ v Knihe Tobiáša čítame, že Boh vypočul spoločnú modlitbu. „*V tej istej chvíli bola vypočutá modlitba obidvoch pred Božou velebou.*“ (**Tob 3, 16**). **Jakubov list, kapitola 5, 15:** „*Modlitba s vierou uzdraví chorého a Pán mu ulaví; a ak sa dopustil hriechov, odpustia sa mu.*“ Aj mnohí svätí nás povzbudzujú k spoločnej modlitbe. Svätý Arský farár, Ján Vianney, hovorieval: „*Súkromné modlitby sa podobajú slame rozhádzanej po poli. Keď sa samotná slama zapáli, plameň je slabý. Ak však zozbierame slamu do snopu, oheň je jasný a stúpa vznešene k nebesiam. Taká je spoločná modlitba.*“ Takže do spoločnej modlitbovej reťaze môžete zapojiť ľudí vám blízkych, ľudí, ktorým záleží na samotnom modlitebnom úmysle, za ktorý sa budú spoločne modliť, obetovať, postiť. Či to bude najbližšia rodina, príbuzní, známi, priatelia, či kamaráti, kolegovia z práce, či spolupracovníci, ľudia z farnosti, či nejakého spoločenstva, kňazi, či rehoľníci, proste všetci tí, ktorých dokážete pozvať a vyburcovať k spoločnej modlitbe na konkrétny úmysel. Môžu sa modliť bez ľadu a skladu a len tak zhromažďovať poklady milostí do spoločnej duchovnej pokladnice, alebo sa môžu modliť, či postiť koordinovane. Tak, aby sa pokryli všetky dni v týždni, rovnomerne... Aby vznikla časová os, pokrytá našou ľudskou úprimnou snahou o vyriešenie konkrétneho problému. Potom platí to, čo evanjelista Lukáš v podobenstve takto krásne zdôrazňuje: „*Hovorím vám: Aj keď nevstane a nedá mu preto, že mu je priateľom, pre jeho neodbytnosť vstane a dá mu, čo potrebuje. Aj ja vám hovorím: Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria. Ak niekoho z vás ako otca poprosí syn o rybu, vari mu dá namiesto ryby hada? Alebo ak pýta vajce, podá mu škorpióna? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!*“ **Lk 11, 8-13.**

Foto: exorcista Matúš Marcin počas poslednej prednášky v marci 2019 vo väznici v Prešove OO, ktorá trvala cez 4hod. a odsúdení nechceli odísť a na konci všetci kľáčali a modlili - to bol neuveriteľný čas a to bolo už 22:30 hod.!

Príspevok od jedného Katolíckeho kňaza z Poľska Dominika Chmielewski SDB „*Mám veľa svedectiev neuveriteľných zázrakov, ktoré sa dejú počas slávenia Eucharistie. Mnoho uzdravení, ktoré sa stali počas slávenia Eucharistie... Jedným za najväčších, ktoré som si zapamätal v mojom živote, je svedectvo jedného môjho priateľa kňaza, ktorý si urobil doktorát z misiológie a šiel pracovať k Indiánom do Južnej Ameriky a hovoril mi o neuveriteľnej udalosti. Pripravoval sa na svoju prvú sv. omšu pre Indiánov, trvalo to niekoľko dní, kým sa všetky indiánske kmene zišli na miesto slávenia Eucharistie. Postavil veľký, mohutný oltár, na ktorý sa vystupovalo takými schodami. Ovládal už indiánsky dialekt, nebál sa sláviť Eucharistiu v ich jazyku. Nebál sa toho, žeby povedal kázeň v ich jazyku. Zrazu zbadal ako indiánske ženy pred začatím svätej omše prinášajú choré deti a kladú ich pred oltár. Niektoré deti vyzerali ako mŕtve, v stave agónie. Nevedel, o čo ide, začal sláviť Eucharistiu a po svätej omši videl, že tie ženy prichádzajú po deti a tie sú celkom zdravé. Prichádza bližšie, začudovane otvára oči, pozerá na tie choré deti, pozerá na tie indiánske ženy a hovorí: „Tie deti sú zdravé.“ A oni hovoria: „Áno, otče, veď Ježiš prišiel.“ A on hovorí: „Ja viem, že prišiel, ale ako sa to stalo, že ony sú zdravé?“ A tie indiánky: „Veď bola svätá omša, otče.“ On hovorí: „Ja viem, že bola svätá omša, ale ako sa to stalo, že ozdraveli?“ A tie indiánky vypúli oči a hovoria: „Otče, ty neveríš, že prišiel Ježiš v Eucharistii a uzdravoval?“ A on mi povedal: „Dominik, 20 rokov som kňazom, mám doktorát z teológie, slávim Eucharistiu denne, často aj niekoľkokrát denne, no badám, že moja viera - viera v porovnaní s vierou tých Indiánov je úplne nulová.“ Eucharistia má moc uzdravenia, uvoľnenia, ohlásenia Božieho Kráľovstva v našom živote. Eucharistia je celý náš život. Po odchode zo slávenia z Eucharistie sa máme stať Eucharistiou. Stať sa udalosťou Jeho umučenia, smrti a zmŕtvychvstania Pána Ježiša v nás a pre všetkých ku ktorým*

nás pošle. Neexistuje niečo také ako svätá omša o 6 ráno. Svätou omšou má byť celý náš život. Len vtedy, keď sa svätou omšou, Eucharistiou stane celý náš život, pochopím Eucharistiú.“ Zdroj: www.powolany.pl

Začal by som jedným listom, ktorý ma povzbudil a priniesol zaujímavý návrh, do ktorého by som pozval celé spol. DISMAS. Ide o jednu zosnulú rehoľnú sestričku Bernadetu Pánčovú, ktorá sa starala o odsúdených dlhé roky, keď ešte nemal kto navštevovať bratov a sestry za mrežami. Niektorí z Vás si ju pamätáte, lebo Vás vo väzení aj osobne navštívila. Je zakladateľkou Rodiny Nepoškvrnenej, do ktorej patria viacerí odsúdení, vrátane nás tu v civile.

v minulosti som pre ňu maľoval obraz „Nepoškvrnené počatie“ a teraz ako som ju, ten tat chcel namalovať „portrét sr. M. Bernadety Pánčovej“ a ako mi vysel na stene a sachol, zrodilo sa mi v hlave myšlienka, že sa za ňu budem modliť, za jej blahorečenie. Ak chceš prosím pridaj sa. Boh Ťa

Foto: list od člena z doživotných trestov, ktorý píše Mariusovi Dismasovi a v ňom uvádza, že tejto sestričke maľuje obraz (portrét) a vnímal, že sa chce za ňu začať modliť - konkrétne za jej blahorečenie. Všetko som poslal aj bratovi Máriusovi Dismasovi, ktorý mi toto odpísal: „Michal, pozdravujem Ťa a ďakujem za mail i pozdrav od brata z DT a tiež za modlitby za blahorečenie sr. Bernadety.

Mons. František Rábek
biskup-ordinár

Vážený pán

Peter Uherčík
Chorvátska 5
812 29 Bratislava

v Marianke, 26. II. 2020

Vážený brat,

chcem sa Vám poďakovať za milé prekvapenie v podobe Vášho listu a za blahoželanie k mojim narodeninám. S radosťou som si prečítal Vaše slová o tom, že ste sa začlenili do spoločenstva Dismas, ktoré Vám pomáha na ceste úprímného obrátenia a snahy o život v zhode s kresťanskou vierou. Keď Vám píšem tento list, je práve Popolcová streda, ktorá je výzvou pre všetkých nás k pokániu a k prijatiu Božieho odpustenia, ktoré nám získal Ježiš Kristus svojou obetou na križi. Každý sme povolani k tomu, aby sme s pokorou prijali svoj križ, ako to urobil aj Dismas a upriamili sme svoju nádej na Krista, ktorý dobrovoľne prijal utrpenie, aby nám ukázal, že môžeme naše križe premeniť na prejav lásky k Bohu i k blíznym. V našom prípade - keďže každý z nás je hriešnym človekom - máme dať, podľa vzoru Dismasa, nášmu utrpeniu aj význam odčinenia našich zlých skutkov, význam pokánia a súčasne pevnej nádeje v Krista a v záchranu, ktorú nám On získal svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. Želám sebe i Vám, aby sme na tejto ceste pokánia vytrvali za každých okolností, ako to urobil aj Dismas, a mohli sme dosiahnuť splnenie Ježišovho prísľubu, že budeme s Ním v raji. So želaním užitočného prežívania pôstneho obdobia a dosiahnutia radosti Veľkej noci Vás s úctou pozdravuje

Ordinariát Ozbrojených síl a Ozbrojených zborov Slovenskej republiky
Nám. 4. apríla 18, 900 33 Marianka, tel.: 02/6593 6008, fax: 02/6593
e-mail: rabek@kbs.sk, http://www.ordinariat.sk

ti prídu, môžeš sa o to podeliť. Tvoje svedectvo je unikátne a treba ním osláviť Ocka. **Jn3,21** Foto: časť listu od Petra U. z BA, ktorý na záver spomína, že má 14.5.2020 súd o PP na OS BA I a ako píše

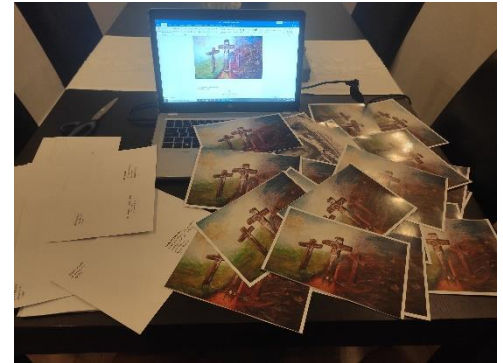
Viacerí sa na tento úmysel už dlhšie modlíme a preto zbierajú sestričky z Rodiny Nepoškvrnenej aj rôzne svedectvá a ohlasy. Oslovili ma, lebo sestrička sa mi zvlášť venovala, a tak som sa rozhodol napísať im aj svoje svedectvo obrátenia, tak úzko späté so sr. Bernadettou, ktorá je určite rada, že aj bratia a sestry vo väzení sa za ňu modlia. Mnohým pomohla dostať sa na správnu cestu, najmä v období, keď do väzníc nikto nechodil a prinášala nám radosť z Evanjelia... Vďaka, že myslíte v modlitbách aj na nás, ktorí sme aj v tieto ťažké dni v službe pri chorých a núdzných.... Aj keď nás táto pandémia v mnohom obmedzila, je dobré, že nás aj spája a robí citlivejšími pre potreby druhých..., aj pre tých najbiednejších, nechcených a odsúvaných bokom, v ktorých sa môžeme dotknúť samotného Pána, "Syna človeka, ktorý nemá kde hlavu skloniť". (Mt 20,8). S pozdravom **br. Márius-Dismas** Foto: list od Pána biskupa za misiu spol. Dismas, ktorý dostal člen Peter Uherčík z väznice v Bratislave a nevedí mu ani zverejnenie jeho celého mena a priezviska, lebo ako ste si všimli, tak pridávam aj rôzne listy členov, ktorí píšu k nám do Dismas a delia sa s nami o rôzne svedectvá, pričom nám niekedy pridajú aj odpovede z misii, ktoré dostali odpoveď na svoj dopis písaný s modlitbou a láskou. Preto, ak máš aj ty odpoveď, ktorá môže povzbudiť bratov a sestry v našom spoločenstve, podel sa v slobode, ak to budeš cítiť. To je život s Kristom - podeliť sa, aj o to pekné a krásne, ale aj o žiaľ a ťažké situácie, aby si vedel, že nie si sám. A odpovede na listy ak

Už mi prišiel termín "PP" ☺

Takže to mám 14.05.2020 a moja maminka volala Jožku Siskori a on fan a 900 na OS BA I v miestnosti 9A určite bude a vier, že minimálne dvoch aj 15 ☺. Bude mi ak

Jožko Šiška ho ide pozrieť na tento súd a nakoľko práve v ten deň máme výročie 5 rokov vzniku spol. Dismas, tak si vravím, že ak Pán dá, pripojím sa aj ja k Jožkovi Šiškovi a povzbudíme Petra svojou účasťou. Stretnutie, ktoré sa malo konať v Beckove 16.5.2020 sa neuskutočnilo. Hľadáme nejaké možnosti, kde by sme to mohli osláviť buď sv. omšou, alebo aspoň online chválami. V každom prípade sa radujem-ozaj neustále, keď čítam Vaše listy a proste celú túto službu ako Ocko rozmnožil za tých 5 rokov, kedy sme začali dvaja Ježko Štrbavý a Štefan Frívladský v areáli Leopoldovskej väznici na lavičke pri ihrisku a verte mi, že nikto z nás ani netušil, čo Ocko chystá pre nás všetkých a pre teba. Viem, ale teraz toto, že Ocko ťa pozval, aby si sa navrátil na jeho cestu a má s tebou plán a k tomu si ťa povolal do divízie DISMAS pre Božie Kráľovstvo. Si Božie dieťa a teraz pred všetkými, čo čítajú hovorím k TEBE: ďakujem Ockovi, že si! Že si ťa vybral v lone svojej matky a že ťa neopustil a nedovolil, aby si zahynul, ale chcel, aby si Ho miloval a budoval Božie kráľovstvo. Maj teda otvorené srdce a poďme spoločne žehnať tomuto dielu, ktoré si vyvolil Ocko. Vieš, prečo viem, že Dismas spravil sám Ocko? Nebudem ani hovoriť o množstve svedectiev, ktoré sa nám každý deň udejú a určite aj tebe a o akých, čo čítam každý deň v listoch, ale poviem len slová zo svätého písma **Sk5,38-39**: „...ak je tento zámer alebo toto dielo od ľudí, rozpadne sa, ale ak je od Boha, nebudete ich môcť rozvrátiť.“ Amen! Braček, mám povedať aspoň 1 prenasledovanie. Nie je toho moc a nie len ja, ale hlavne ty. Ty, ktorý si nezaprel Krista a smelo hlásaš Jeho slovo. **2Tim3,12** „Ved' všetci, čo chcú žiť nábožne v Kristovi Ježišovi, budú prenasledovaní.“ Božie slovo píše **všetci**. Tak aj ty! Ale o to skôr sa radujem, lebo síce opica straší, klame, hrozí, ale Ocko to má pod kontrolou. Zapamätaj si: On je BOH, On to má pod kontrolou. A toto dielo DISMAS vydržalo už 5 rokov a je skoro v každej väznici. Je to jedna z najťažších evanjelizácií a ako bude pokračovať v tej väznici ďalej, tak to je už aj na TEBE. Ja môžem za seba povedať, že ak Pán da prídem. Ale hovorím ešte raz, záleží na tebe, ako budeš obrábať Pánovu vinicu tam, kde si, lebo Ocko ti ju zveril. Myslíš si, že je to náhoda, že to teraz čítaš? Že ti niekto náhodne píše? Píšem ti preto lebo Ocko ťa miluje.

Foto: Jožkov pracovný stôl, kde je 23 pozdravov pripravených na zaslanie pre povzbudenie pre členov spol. Dismas. Dňa 22.4.2020 som obdržal mail od Jožka Šišku, ktorý slúži službou Anjelské blahoželenie a v ktorom píše, že ide odosielať 23 pozdravov k meninám a k narodeninám za jeden týždeň. Chvála Pánovi! Pred Turícami sa začíname modliť k Duchu Svätému.

Deväťdňová pobožnosť

Denne sa modlite 7 ružencov ku cti Ducha Svätého. Keď toto dodržíte, dám vám nasledujúce milosti skrze môjho Ženicha Ducha Svätého.

Prisľúbenie Ducha Svätého

Tieto litánie sa budú šíriť ako lavína. Kto tieto litánie dá inému, má účasť na jeho modlitbách.

Nech povie **DUCHU SVÄTÉMU**, na aký úmysel chce obetovať zásluhy, pokiaľ si ich nechce nechať pre seba...

1. Milosť, že svojho Boha už nikdy neurazíte smrteľným hriechom.
2. Neprejdete očistcom, keď svoje očistenie vykonáte na zemi.
3. Po smrti budete vyzdvihnutí tam, kde sa Serafíni klaňajú Bohu.
4. Mená tých, ktorí rozšíria úctu a lásku k Duchu Svätému, budú zapísané v Nepoškrvnenom Srdci Panny Márie a nebudú nikdy vymazané.
5. Tí, ktorí sa pomodlia túto novénu, budú naplnení darmi Ducha Svätého a budú označení na ceste do neba.
6. Každá osoba, ktorá sa tejto úcte zasvätila, stane sa ohnivým chrámom Ducha Svätého, kde príde i Boh Otec i Boh Syn a budú v nej prebývať.
7. Tí, ktorí ma budú uctievať pod menom Nevesta Ducha Svätého, získajú veľkú lásku k Ježišovi v Eucharistii a ku mne, Matke Božej.

Foto: Novéna 9 dňová- ku cti Ducha svätého, ako vidíte tak sa počas nej modlí 7 krát celý ruženec, ktorý je vysvetlený na tejto druhej fotke. Ak by si sa chcel modliť aj litánie k Duchu svätému, požiadaj svojho kaplána, aby Ti ich vytlačil.

Novéna začína v piatok dňa **22.5.2020** a trvať bude 9 dní. Je to náročne, nebudem to popierať, už som to robil aj niektorí zo spol. DISMAS, ale teraz by som aj tento úmysel dal za spol. DISMAS pre

Ružencové tajomstvá K ÚCTE DUCHA SVÄTÉHO

- ...ktorý si nás stvoril, ... vykúpil, ... posvätil
1. ... ktorý naše srdce robí schopným prijať plnosť darov Ducha Svätého.
 2. ... ktorý nám dary Ducha Svätého vyprosuje a nám tri Božské cnosti: vieru, nádej, lásku rozmnožuje a posilňuje.
 3. ... ktorý nás skrze Ducha Svätého posilňuje, osvecuje, vedie, riadi a posväcuje.
 4. ... ktorý naše srdce láskou Ducha Svätého roznecuje, hlbokou pokorou, miernosťou, silou a svätosťou naplňuje.
 5. ... ktorý nám sedem darov Ducha Svätého a dvanásť jeho plodov vyprosuje, všetko dobré dáva a všetko zlé odvracia.

Ku koncu ruženca (3x): „Bez poškrvny počatá Panna Mária oroduj za nás, ktorí sa k Tebe utiekame.“

Prosby o Ducha Svätého

Pane Ježišu, obnovuj v nás zázrak prvých Turíc. Daj nám túžbu láskou dobývať svet pre Teba a pre Tvoje kráľovstvo. Daj nám Ducha Svätého - Dobyvateľa lásky; Ducha apoštolov, ktorí Ťa niesli do celého sveta; Ducha mučeníkov, ktorí za Teba umierali; Ducha bojovníkov, ktorí Ťa vyznávali. Daj, aby sme boli kresťanmi duchom, srdcom a činom. Daj, aby náš život, i keď završenie biedny, nebol neúčinný. Chceme i my budovať Cirkev, Tvoje kráľovstvo! Amen.

požehnanie do ďalších rokov, lebo bez obety nie je láska. Ešte k tomu dodám, že toto je tvoja misia na prijatie Ducha svätého. Áno, **tvoja misia** a túžba pripraviť si srdce pred zoslaním Ducha svätého, aby sme mohli viac prijať jeho dary a bude to viditeľný znak, že niečo chceš, túžiš po ňom. Tak a teraz by som prešiel na jednu žiadosť, resp. pomoc o ktorú nás požiadal **Mat'o Ližičiar**, s ktorým som sa stretol prvýkrát v roku 2016, keď so mnou viedol rozhovor do časopisu **Slovo+** v decembri 2016. Má rozpracovaný projekt a ide o knižný rozhovor s pápežom Františkom. A tu už prinášam jeho prosbu, ktorú mi napísal mailom: „Chcel by som vás poprosiť, nemohli by ste sa spýtať vašich

odsúdených jednu základnú otázku: **čo by sa chceli oni spýtať pápeža, ak by mali tú možnosť?** “ Tak braček, ak máš otázku na Pápeža, tak mi ju pošli, čím skôr, aby sa to mohlo zrealizovať, ak Pán dá. Už teraz sa teším do čoho nás Ocko pozýva. Bola by tu aj také požiadavka, že ako to správne napísať do toho projektu. Napr.: *Luboš, 45 rokov, odsúdený na 15 rokov*, ale nemusíš to písať, len aby mali predstavu tí, čo to budú čítať. Článok vyšiel v decembri 2016 a prikladám ho k 5 výročiu založenia Dismasu, aby ste videli, aké boli reálne začiatky nášho spol. v Biblickej škole vo väznici v najťažšej väznici v Leopoldove. Vtedy som bol ešte oholený, ale som to ja.

Kpt. Michal Libant:

Obrátení si musia vieru tvrdo vybojovať

Už niekoľko rokov pôsobí vo väzení v Leopoldove, kde vedie biblický krúžok. Jeho zásluhou sa v tejto pevnosti uskutočnili aj viaceré chvály a evanjelizačné koncerty. **Rozpráva o tom, ako medzi tisíc tristo tunajšími odsúdenými na najťažšie tresty kľúčia zrnká viery a ako si Boh mení mafiánov a zločincov. Kapitán Michal Libant (38).**

MARTIN LIŽI ČIAR
FOTOGRAFIE: MARTIN LIŽI ČIAR

Ako sa dostane človek k práci vo väznici? Môže to byť vysnívané povolanie?

Vo väznici pracujem už viac rokov a som súčasťou profesionálnej armády. Do armády sa hlásia zväčša mladí ľudia, ktorých motivujú rôzne veci: sociálne zabezpečenie, fyzické testy, potrebné je maturitné vzdelanie.

Vypracujete ako väzenský pedagóg, čo to znamená?

Mám kolektív odsúdených, s ktorými pracujem a môžem na nich pedagogicky pôsobiť.

Podobne ako psychológ?

Vyštuďoval som andragogiku – výchovu dospelých – a na väzňov sa snažím pôsobiť v edukácii alebo vo voľnočasových aktivitách či pri rozhovoroch. Som s nimi v kontakte každý deň.

Aká veľká je táto vaša skupina?

Ide asi o tridsať a štyridsať odsúdených.

To ste vlastne taký triedny učiteľ?

Hej, ale neposlušnejších žiakov (úsmev).

Pamätáte sa na prvé dni v práci? Vstupovali ste do leopoldovskej pevnosti s rešpektom?

Rešpekt je vždy, aj dnes. Sú tam mnohé bezpečnostné opatrenia, takže kým prejdete od jedného múra k druhému, je to veľmi zdĺhavé a človek si pripadá, že je sám zbavený práv. Obáva sa, či ho vôbec pustia von.

Mnohí hovoria, že je to prostredie veľmi ťažké, pretože sa v ňom ukrýva časté preklihanie a mnohí väzni až zlorečia, pričom vykrikujú, že sú nevinní.

Áno. Sú tam odsúdení, ktorí sú recidivisti s viacnásobnou trestnou činnosťou. Majú už iné spôsoby a postupy ako my ostatní a väzeniu sa akoby prispôbili. Niekedy mi to pripadá, že sú vo väznici radšej ako doma. Niektorí nechcú ísť domov – pretože tam majú prácu a rešpekt spoluväzňov. Niektorí domov ani nemajú. Vonku sa o nich nikto nepostará, zatiaľ čo tu dostanú najesť, napíť, ako aj osobné hygienické potreby. Je to kompletný servis. K dispozícii tu je aj zubár, psychiater si všeobecný lekár a väzni majú na to všetko nárok. Keď príde narkoman, ktorý bol štyri roky vonku a nestaral sa o seba, všetko využije: vylieči sa alebo si dá urobiť kompletne zuby. Väčšina väzňov tiež hovorí, že strava nie je nič extra, ale aj tak mnohí príberajú.

Znie to trochu beznádejne, pretože práve väznica by mala

odsúdených pripraviť na život v spoločnosti, nie?

Záleží aj na tom, kam súd pridelí väzňa po vynesení rozsudku, pretože rôzny stupeň stráženia rozdielne obmedzuje vašu osobnú slobodu. A rozlične obmedzuje kontakt s vonkajším prostredím. Títo ľudia sú nebezpeční pre spoločnosť, pre ostatných väzňov, aj pre nás, čo tam pracujeme. Potom to môže vyzeráť, že nie sú samostatní (napríklad keď im v najprísnejších stupňoch perú veci, zatiaľ čo tí nižší si čiastočne perú sami), no nie je to tak, je to z dôvodu ochrany

všetkých.

V jednom dokumente zaznelo, že mnohí väzni sa tešia, keď sú sami na samotke, pretože ich tam nikto nevyrušuje.

Ak má väzeň samostatný disciplinárny trest – umiestnenie do uzavretého oddielu alebo samoväzbu, vtedy je to naozaj trest, pretože sa tu napríklad nemôže fajčiť a mnohí odsúdení fajčia. Ale je pravda, že niekto si môže aj počas tohto trestu oddýchnuť, lebo ak si predstavíte rôzne cely, kde je človek dlhodobo zatvorený s ostatnými, vzniká tam ponorková choroba. Toto nie sú štandardní ľudia, s ktorými sa stretávate aj vy, ale ľudia, ktorí majú problém – sú to recidivisti, menej sa kontrolujú a správajú sa agresívne. A predstavte si, čo môže z toho vzniknúť.

Kedy si odsúdený človek uvedomí, že je obmedzený a nachádza sa vo výkone trestu?

Bežný človek to vníma najmä vtedy, keď ho zatvoria a ide prvýkrát do výkonu trestu. Pýta sa, čo tam bude robiť. Tí, čo idú do väzenia taktó, sa s veľkou pravdepodobnosťou už nevrátia a nebudú páchať

trestné činy – pretože išlo o jednorazové pošmyknutie alebo nedbanlivosť. Je to trest a ten človek sa chce dostať čo najskôr von, tak si plní všetko, čo má a snaží sa. Je to pre neho tlak, ktorý nemusí v úvode dobre zvládať. Inak je to s recidivistami, ktorí sú tam ako ryba vo vode, majú tak päťdesiat rokov a za sebou dvadsať rokov vo väzení. Keď vyjdú von, chvíľu sa držia, no znova začnú páchať trestnú činnosť. Niekedy sa mi zdá, že presne vedia, čo majú vykonať, aby sa vrátili do väzenia napríklad počas studených zimných dní. Niektorí majú doma žalostné podmienky: nemajú elektrinu, po vodu treba chodiť aj dvesto metrov a tu majú všetko poruke s kompletným servisom.

Keď je to tak, dá sa s tým vôbec pohnúť?

Hovoríme tu o odsúdených, ktorých je spolu asi 10 000, čo je asi len 0,2 percenta z celej populácie Slovenska. Tí, čo majú rodinné zázemie a predtým žili v štandardnom prostredí, sa veľmi snažia, aby tu zbytočne nezostávali, ale sa rýchlo dostali domov. Ale i tak je to náročné. Zoberte si väčšie mesto, ktoré má 20-tisíc obyvateľov a dve až tri percentá z nich sú recidivisti. Tu sa to z celého Slovenska pozbiera a sú na jednom mieste.

Koľko väzňov je v Leopoldove?

Asi 1 300.

Ktoré sú najčastejšie zločiny, za ktoré sa dostanú dnu?

Určite sa dajú niekde vyhľadať štatistiky. Ja mám skúsenosti z maximálneho a zo stredného stupňa stráženia a sú to drogy, vraždy, v tých nižších stupňoch je dosť ľudí za alimenty, ktoré neplatili. Vnímam to celkovo ako

problém spoločnosti, pretože mnohí ľudia sú dnes rozvedení a nie sú schopní platiť si svoje záväzky.

Zdá sa, že dnešná spoločnosť je nastavená tak, že „predsa to všetci robia, a preto to nie je nič zlé“.

Vo väzení je veľa ľudí s daňovými podvodmi, úvermi či poisťovnými podvodmi – najmä tých, ktorí to robili pravidelne a živili sa tým. A raz im na to prišli. Tiež sú tí ľudia, ktorí sadli do auta s alkoholom v krvi.

Pre mňa je to aj možnosť byť v prostredí, kde sa iní nedostanú a byť s ľuďmi vo výkone trestu, ktorí musia byť izolovaní od spoločnosti. Môžem tak na nich pozitívne vplývať.

Nechceli vraždiť, ale v takom stave zabili človeka.

Ste opatrnejší, keď denne pracujete s takými ľuďmi?

Som zodpovednejší. Vidím to každý deň pred očami a uvedomujem si to, čo sa môže stať. Tí, čo na to nemyslia a tvária sa, akoby väzenie neexistovalo, sa môžu dostať rýchlo do problémov. Ako to povedala aj svätá Faustína, keď videla peklo: Najviac ľudí v ňom bolo takých, ktorí v peklo neverili. Mnohí ľudia pred uväznením fungovali tak, že si povedali, že trestný čin spáchajú iba raz a nikto im na to nepríde. Potom si to povedali ešte raz a ešte raz. A už neprestali, pretože si mysleli, že všetko je v poriadku, lebo to nikto nerieši. Už je to pre nich akoby legálna činnosť, niečo úplne normálne, a akože štát s tým nič nerobí. Myslieť si to môžu, avšak pravda je, že ich činnosť už niekto sleduje.

Kedy príde okamih, keď si väzni začnú uvedomovať, že to, čo urobili, je nesprávne a zlé?

Väčšina vám povie, že sú vo väzení neprávom a sú nevinní. No ak uveria v živeho Krista, vtedy príde do ich správania pokora a musí padnúť pretváрка a lesť. Uvedomia si, kto sú a čo robili. To je jeden z prvých krokov, aby mohli začať žiť s Kristom.

Ako funguje duchovný život vo väznici?

Väčšinou má každá väznica jedného kaplána, ktorý spravuje akoby farnosť. Treba si však uvedomiť, že v tom kolose má každý stupeň stráženia odlišný program; teda aj viacero svätých omší z dôvodu rozdielneho stupňa stráženia: maximálny stupeň stráženia, stredný stupeň, doživotné, OŽS (oddelenie špecializovaného zaobchádzania), doživotné tresty, väzba; potom delenie podľa pohlavia, oddelené musia byť aj ženy, pričom kaplán sa všetkým venuje individuálne a svätá omša sa nemôže slúžiť spoločne. Ďalej spoveda a rozhovory, plus tento kaplán ešterieši „papierovačky“ a venuje sa aj nám – zamestnaným príslušníkom.

Aké problémy pri rozhovoroch riešite, ktoré sú oproti našim bežným malicherné?

Väzeň má štrnásť detí, tretina z nich je už vo väzení, manželka tiež. Ostatné deti sú v detských

domovoch, no už aj tak niektoré čakajú na výkon trestu. Keď si to človek všetko uvedomí..., je to veľmi náročné. Zväčša väzeň, ktorý po príchode vytriezvie, nasľubuje hory-doly: Áno, zanedbal som manželku; áno, zanedbal som deti. Milovali ma. Odsúdený je na mieste, kde má dostatok času a všetko mu dochádza, začína tie veci vnímať a stáva sa z neho najlepší manžel, milujúci otec a syn. No potom príde von a správa sa tak ako predtým. Neplatí to, samozrejme, pre všetkých. Vo výkone trestu dochádza aj k tomu, že odsúdeným začnú zomierať rodičia – to sa stáva často, život ide vonku normálne ďalej, no oni zrazu cítia, že nemajú slobodu im ísť na pohreb.

Ako sa k odsúdeným stavajú napríklad manželky?

Dnes je už takmer každý rozvedený. Keď dostane manžel päť či šesť rokov, je to dlhý čas. Vydrží to manželka? Vydrží, keď má Ježiša za Pána. Tiež môže vydržať vďaka peniazom alebo vďaka deťom. Vnímam to tak, že čím dlhšie tresty sú, scenár je podobný: na začiatku komunikácia funguje, potom to upadá, začnú hádky a prestávajú návštevy. Často dochádza k rozvodu.

Bývajú vo väznici aj sobáše?

Osobne si to nepamätám, ale myslím, že by to bolo možné. Nevidím v tom však veľký zmysel.

Aký kontakt majú odsúdení so svetom?

Majú televíziu. V nej vidia napríklad, čo sú mobilné telefóny, lebo pre niektorých, keď ich zatvorili, ešte neexistovali. Všetko vidia, ale realita je niekde inde, pretože sa toho fyzicky nemôžu dotknúť.

Ako sa správa väzeň, ktorý uverí?

Vnímam to tak, že do jeho života musí prísť pokora a vtedy sa ho ujme i Pán. Ako je to i v Liste Rimanom: Kto v srdci uverí a ústami vyzná – Ježiš je Pán – bude spasený. Ak to niekto skutočne žije vo väzení, začne sa správať inak, ako je štandard iných odsúdených.

Je to aj také gesto odvahy?

Lebo v druhých očiach je tento človek asi slaboch. Ak odsúdený naozaj uverí, ostane na skale ako v podobenstve. Lebo vo väznici sú „prenasledovania“ od druhých, ktorí sa im vysmieľujú a ponižujú ich – no títo väzni vedia, že majú milovať tých, čo ich prenasledujú a sú ich nepriatelia. Snažia sa im žehnať – aj keď cez zuby. Vždy im vysvetľujem, že majú na výber iba dve cesty: buď ohovoriť arobiť zle, alebo žehnať. Hovoria mi, že to necítia, že by mali žehnať a cítiť zlosť. A ja im vysvetľujem: „Urobili ste Božiu vôľu, vybrali ste sa po ceste, po ktorej išiel Kristus. Ste na začiatku, ale keď to urobíte stokrát, budete na tejto ceste ďalej a Pán vám zoberie kamenne srdce a dá vám srdce z mäsa“ – ako sa to píše v Ezechielovi (Ez 36, 26). Odsúdený, ktorý sa obráti, sa modlí, neprekliňa. Vznikajú modlitebné skupinky, kde sa ich členovia modlia za ústav, za príslušníkov, referentov, nadriadených a za spoluväzňov. Jeden odsúdený mi hovorí, že sa zobudí o pol druhej v noci a do rána sa modlí. Iný mi povedal, že si cez víkend čítal dvadsať hodín čistého času Sväté písmo. Ako ste si všimli, hovorím obrátený – je to kratšie slovo a myslím ním človeka, ktorý úprimne hľadá Ježiša.

Len aby sme mali predstavu: čo títo ľudia spáchali?

Tento napríklad sedí už veľmi dlho za vraždu. Väčšinou sa o to nezaujíma. Viem, že nie sú žiadne neviniatka. Kradli, znásilňovali, opijali sa a robili naozaj zle – no hovorím im: „Svoje talenty ste využívali pre Zlého, teraz vás Pán vytrhol a preniesol na stranu svetla.“

Tí chlapi si to uvedomujú, ako nízko klesli a chcú sa meniť. Plačú a je im to ľúto. Snažia sa modliť za svoje rodiny – je to cítiť, že sa veci hýbu. Nehanbia sa za Krista a vyznávajú ho. Nie je to také light kresťanstvo, keď prídeme na chvály a tam medzi svojimi dvíhame ruky pre Pána, ale na námestí medzi spolužiakmi, rodinou alebo kolegami z práce by sme sa hanbili. Oni znášajú výsmech už len za to, že idú do kostola: Prečo tam ideš? Prečo sa modlíš? Prečo si čítaš Sväté písmo? Niektorí pritom majú reakcie ako pred 2000 rokmi farizeji, keď hovorili, že sa rúhajú, trhali si šaty, škripali zubami a pukali im srdcia od zlosti ako v prípade ukameňovania Štefana.

Sú to malé plamienky, ktoré môžu rozpáliť celú väznicu?

Presne. Keď tu hrali prvýkrát Lámačské chvály v máji 2015, prišla s nimi aj Gloria Grey a tá prorokovala, že bolo za-

siate svetlo a celé to tu rozžiarilo. Vnímam to tiež, že rovnako, ako sa šíri lý vírus, rozšíri sa aj svetlo, ktoré sa dotýka a uzdravuje. Odsúdení, ktorí sa modlia, určite vplývajú na ostatných. Napríklad si všimam, že väzni sa modlia za konkrétnych pracovníkov a ich rodiny a títo sú pokojnejší, je menej napätia.

Koľko ľudí je v Leopoldove takých, ktorí sú obrátení?

Neviem presne, lebo niektorí chodia do kostola, ale na môj biblický krúžok nie. Ide asi o pätnásť až dvadsať odsúdených a potom mám ešte skupinku doživotne odsúdených, ktorí navštevujú biblický krúžok. Odsúdení si vytvorili spoločenstvo Dismas. Je to meno lotra na kríži po pravej strane od Ježiša Krista, ktorý hovoril, že patrí medzi spravodlivo odsúdených.

Ako často býva váš biblický krúžok?

Raz týždenne. Vnímam, že sú aj ďalší, ktorí by chceli naň chodiť, ale musia prekonať strach, ako ich budú iní posudzovať. Niektorí väzni sú takí zapálení, že ak majú vychádzku, kde sa prechádzajú dookola, niekoho si odchytiť a dve hodiny hovoria o Pánovi, ako za nich zomrel. Hlása-

jú evanjelium a snažia sa byť učeníkmi Ježiša Krista.

Je to náročné v tomto prostredí?

Zoberte si mafiánov a zločincov. Takýto obrátený odsúdený – ktorý sa predtým rozkrikoval, každý sa ho bál a mal medzi väzňami autoritu – sa zmenil na človeka, ktorý už takto nechce žiť – a je vysmievaný. Hovoriamu: „Ty si bol niekto, teraz sa z teba smeje aj ten posledný.“ A on sa postaví a povie: „Ja viem, komu som uveril!“ Cítiť tam silu viery, že si nepotrebuje nič dokazovať, nepotrebuje už lámať nohy alebo vybiť zuby, ak sa na neho niekto zle pozrie. To všetko chce zanechať, lebo vie, komu uveril. Padne na kolena a pred ostatnými kľačí, plače a ľutuje svoj život.

Keď vás počúvam, zdá sa mi, že sa za múrmi väzenia stretáva ťažoba vrahov a zločincov s Božou prítomnosťou v modlitbách týchto mužov na kolenách.

Je to tak, oni nesvedčia iba slovami, ale skutkami. A tá zmena netrvá iba týždeň či dva – lebo niektorí sa môžu pretvarovať, aby niečo získali – ale sú to mesiace. Oni stále rastú vo viere. Tam, kde sa rozmnožil hriech, ešte viac sa rozhojnila Božia milosť, ako píše svätý Pavol v 5. kapitole Listu Rimanom. Ich viera nie je light, ale je to viera, ktorú si musia vybojovať. Idú napríklad na chvály a keď sa vrátia do cely, tri hodiny spoluväzni nadávajú a prekliňajú. Dve hodiny na vás, pedagóg (povedali mi potom) a ďalšiu hodinu na Boha.

Čo vám dáva silu fungovať v tomto náročnom prostredí?

To, že môžem vplývať na odsúdených. Môžete to brať ako prácu, ale i ako poslanie či povolanie, aby

sa niečo zmenilo. Môžem tých odsúdených niekam posunúť – v ich správaní, vystupovaní a príprave na vonkajší život. Snažím sa ich motivovať, aby to dokázali a znovu nepadli.

Aké sú vaše ďalšie kroky a s kým v súčasnosti spolupracujete v rámci väzenia z civilného sektora?

Prvé boli chvály s Lámačskými chválami. Odvtedy bol líder kapely Braňo Letko aj dvakrát pozvaný ako hosť do ústavu v rámci biblického krúžku. V súčasnosti nám dal Pán už aj ostatné väznice a chodíme spolu s „Lámačmi“ po Slovensku v spolupráci s kaplánmi v týchto väzniciach. Evanjelizácia v týchto ústavoch je zameraná aj na tých, ktorí nenavštevujú kostol, ale boli zvedaví na koncert alebo niečo iné a pri tej príležitosti sa ich Pán dotýka.

Je možné, aby prišli aj ostatní evanjelizovať do väznice?

Musíme si v prvom rade uvedomiť, že nie je ľahké sa dostať do väznice. Potrebuje špeciálne povolenia, ako napríklad údaje o vstupujúcich osobách a všetkej aparatúre. Po splnení týchto kritérií je vstup umožnený. Počas vystúpenia sa zameriavame na živý vzťah s Ježišom Kristom, chválami na jeho oslavu, spojenými s osobnými svedectvami. Na tvárach odsúdených sa veľmi často objavujú slzy. Na záver by som chcel poďakovať všetkým kňazom, chválovým kapelám a kresťanským mládkom v prinášaní Ježiša za múry väznice, ako aj osobne Lámačským chválam a biskupovi Mons. Františkovi Rábekovi za ústretovosť a spoluprácu v tomto náročnom prostredí.

✱

Sv. omša za spoloč. DISMAS bude odslúžená 25.5.2020. Dňa 9.5.2020 v sobotu je úmysel za väznicu v Hrnčiarovciach nad Parnou. Dňa 16.5.2020 bude úmysel za naše spol. Dismas, za každého jedného člena, za všetkých našich dobrodincov. Dňa 23.5.2020 je úmysel za väznicu v Litoměřice a 30.5.2020 za väznicu v Ilave.

3.5.2020

Boh Ťa žehnaj drahý brat v Kristovi - BŤŽ +

Newsletter č.36